

ringsaftale, uanset hvordan denne er indgået, oprettholdes, og samtidig foreslås det, at der i videst muligt omfang indføres fælles regler om fortrydelsesretten for alle forbrugerforsikringsaftaler.

Udvalget foreslår visse undtagelser fra fortrydelsesrettens område. Uden for forsikringsområdet foreslås følgende undtagelser:

Der foreslås en undtagelse for aftaler vedrørende de typer af varer og tjenesteydelser, som tillige er undtaget fra oplysningspligten, jf. nærmere afsnit 4.2.3.1 ovenfor.

Der foreslås endvidere en undtagelse for finansielle tjenesteydelser omfattet af lov om realkreditlån og realkreditobligationer mv. Denne undtagelse tilsigter en delvis udnyttelse af undtagelsesadgangen i dørsalgsdirektivets artikel 3, stk. 2, litra a, og i det finansielle fjernsalgsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra b, vedrørende kreditter sikret ved pant i fast ejendom - nemlig for så vidt angår realkreditlån.

Selv om realkreditlån formentlig må anses for omfattet af undtagelsen vedrørende tjenesteydelser, hvis pris afhænger af udsving på kapitalmarkedet, jf. nedenfor, finder udvalget således, at der er behov for en udtrykkelig undtagelsesregel vedrørende disse lån. Baggrunden herfor er, at der over for udvalget er blevet peget på, at prisdannelsen på markedet for realkreditobligationer i høj grad påvirkes af de danske og internationale ratingbureauers løbende vurderinger af realkreditobligationernes værdi, og i forhold hertil vil det kunne være af betydning, at det udtrykkeligt fremgår af loven, at der ikke gælder en fortrydelsesret.

Herudover foreslår udvalget en undtagelse for aftaler om værdipapirer og finansielle tjenesteydelser, hvis værdipapirets eller tjenesteydelsens pris afhænger af udsving på kapitalmarkedet, som leverandøren ikke har nogen indflydelse på, og som kan forekomme i fortrydelsesperioden.

Undtagelsen tilsigter bl.a. at gennemføre artikel 6, stk. 2, litra a, i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Undtagelsen foreslås desuden at gælde for aftaler vedrørende finansielle tjenesteydelser indgået uden for fast forretningssted, medmindre aftalen er indgået under omstændigheder som nævnt i dørsalgsdirektivets.

I det finansielle direktivs artikel 6, stk. 2, litra a, er opregnet en række eksempler på finansielle tjenesteydelser, der er omfattet af undtagelsen. Det drejer sig om fremmed valuta, pengemarkedsinstrumenter, værdipapirer, andele i kollektive investeringsforetagender, finansielle futures, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant, fremtidige renteaftaler (FRA-kontrakter), rente- og valutawaps samt swaps

på aktier og aktieindeks, optioner på køb eller salg af de ovennævnte instrumenter, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant.

Det fremgår af bestemmelsen, at opregningen ikke er udtømmende.

Udvalget anfører, at formålet med bestemmelsen må antages at være, at forbrugeren ikke skal kunne spekulere i fortrydelsesadgangen til skade for den erhvervsdrivende, som i de omhandlede tilfælde er uden indflydelse på tjenesteydelsens pris.

Udvalget finder, at den nærmere afgrænsning af undtagelsens område kan give anledning til tvivl. Ved vurderingen af, om der er tale om en tjenesteydelse, der falder inden for undtagelsens område, må der antages at skulle lægges vægt på, om prisen varierer på en ikke forudberegnelig måde på grund af svingninger på kapitalmarkedet, således at der ved aftalens indgåelse handles om en risiko. Det forhold, at der føres kursliste over den pågældende type tjenesteydelser, vil efter udvalgets opfattelse kunne være en indikator for, at der er tale om en tjenesteydelse, der er omfattet af undtagelsen.

Udvalget foreslår endelig en undtagelse for spil og lotteri, i det omfang aftalen ikke er indgået under omstændigheder som nævnt i dørsalgsdirektivet. Denne undtagelse har hjemmel i det generelle fjernsalgsdirektivs artikel 6, stk. 3, 6. pind, jf. også den gældende lovs § 10 e, stk. 1, nr. 1. Der er ingen tilsvarende undtagelsesbestemmelse i dørsalgsdirektivet, hvorfor den fortrydelsesret, der følger af dette direktiv, som minimum skal bevares.

Inden for *forsikringsområdet* foreslår udvalget med henblik på gennemførelse af artikel 6, stk. 2, litra a, i det finansielle fjernsalgsdirektiv en undtagelse fra fortrydelsesretten for aftaler om forsikringsydelser, hvis pris afhænger af udsving på kapitalmarkedet, som forsikringssselskabet ikke har nogen indflydelse på, og som kan forekomme i fortrydelsesperioden.

Med henblik på generelt at sikre, at forbrugeren ikke har mulighed for at spekulere i fortrydelsesadgangen, foreslår udvalget, at undtagelsen gøres fælles for alle forbrugerforsikringsaftaler, dvs. uanset om aftalen er indgået ved fjernsalg eller ikke. Undtagelsen foreslås samtidig indført for livsforsikringsaftaler, der ikke er indgået ved en forbrugeraftale, jf. nedenfor i afsnit 4.2.9.

Efter udvalgets opfattelse er dørsalgsdirektivet ikke til hinder for indførelse af en sådan undtagelse, allerede fordi dette direktiv ikke omfatter forsikringsydelser. Det kan efter udvalgets opfattelse heller ikke antages, at 2. livsforsikringsdirektiv (Rådets direktiv 90/619/EØF, nu indeholdt i Europa-Parlamentets og